

บทที่ 5

สรุป

1. เปอร์เซ็นต์ความสำเร็จการต่อกิ่งสัมจุกบนต้นต่อสัมจุก สัมจืด สัมสามใบลูกผสมสายพันธุ์ทรอยเยอร์ เท่ากับ 85 เปอร์เซ็นต์ สัมโอ มะกรูด และสัมสามใบลูกผสมสายพันธุ์สวิงเกิล เท่ากับ 80 เปอร์เซ็นต์
2. ขนาดรัศมีชั้นท่อลำเลียงน้ำของสัมจุกมีความกว้างน้อยที่สุด (0.5009 มิลลิเมตร) ส่วนต้นมะกรูดมีชั้นท่อลำเลียงน้ำกว้างมากที่สุด (0.9118 มิลลิเมตร) แต่ชั้นท่อลำเลียงน้ำของต้นสัมจุกมีจำนวนพอร์สูงสุด (135 พอร์ต่อพื้นที่หน้าตัดท่อลำเลียงน้ำ) ส่วนจำนวนพอร์ของต้นสัมจืดมีจำนวนพอร์ต่ำสุด (49.7 พอร์ต่อพื้นที่หน้าตัดท่อลำเลียงน้ำ)
3. การเจริญของรอยต่อระหว่างกิ่งพันธุ์สัมจุกกับต้นต่อสัมทั้ง 6 ชนิด ที่ 48 สัปดาห์หลังเสียบยอด รอยต่อมีการเชื่อมต่ออย่างสมบูรณ์
4. ต้นสัมจุกที่ต่อกิ่งบนต้นต่อสัมสามใบลูกผสมสายพันธุ์ทรอยเยอร์มีการเจริญที่ 48 สัปดาห์หลังเสียบยอด ด้านขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นเหนือรอยต่อ (3.80 มิลลิเมตร) จำนวนกิ่ง (7.1 กิ่ง) จำนวนใบ (45.3 ใบ) ความสูง (316.4 เซนติเมตร) พื้นที่ใบ (692.87 ตารางเซนติเมตร) ความยาวราก (502.08 เซนติเมตร) น้ำหนักแห้งต้น (4.963 กรัม) สูงสุด
5. ต้นสัมจุกที่ต่อกิ่งบนต้นต่อสัมสามใบลูกผสมสายพันธุ์ทรอยเยอร์มีการใช้น้ำต่อวันสูงสุด แตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญจากหน่วยทดลองอื่น และมีการใช้น้ำในสัปดาห์ที่ 48 หลังเสียบยอดสูงกว่าก่อนเสียบยอด (0.012 ลิตรต่อวัน)
6. ต้นสัมจุกที่ต่อกิ่งบนต้นต่อสัมจุกมีค่าศักย์ของน้ำในใบสูงสุด (-0.95 เมกกะปาสกาล) และต้นสัมจุกที่ต่อกิ่งบนต้นต่อสัมสามใบลูกผสมสายพันธุ์ทรอยเยอร์มีค่าศักย์ของน้ำในใบที่ 48 สัปดาห์หลังเสียบยอด สูงกว่าก่อนเสียบยอด (0.10 เมกกะปาสกาล)
7. ระบบสีย้อมเอนไซม์เอสเตอเรสให้ความหลากหลายของรูปแบบเอนไซม์ สามารถนำมาใช้ตรวจสอบความเข้ากันได้ระหว่างต้นตอกับกิ่งเลี้ยงได้ดีที่สุด
8. ต้นต่อสัมสามใบลูกผสมสายพันธุ์สวิงเกิลมีอิทธิพลต่อแถบเอนไซม์ของกิ่งพันธุ์สัมจุก
9. ปริมาณธาตุไนโตรเจนในใบสัมจุกหลังการต่อกิ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติระหว่างหน่วยทดลอง ปริมาณธาตุฟอสฟอรัสของใบสัมจุกที่ต่อกิ่งบนต้นต่อสัมสามใบลูกผสมสายพันธุ์สวิงเกิลมีปริมาณสูง (0.0320 เปอร์เซ็นต์) และปริมาณธาตุโพแทสเซียมของต้นสัมจุกที่ต่อกิ่งบนต้นต่อสัมสามใบลูกผสมสายพันธุ์ทรอยเยอร์มีปริมาณสูงสุด (1.3185 เปอร์เซ็นต์) แตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่งจากหน่วยทดลองอื่น